

Indenrigsminister ikke en Gang ønsket at tage det Ansvar, som vilde følge med efter Finansudvalgets Opfordring at stille Forslaget, Ministeren har villet, at dette Ansvar udelukkende skulde bæres af Finansudvalget, eventuelt af Rigsdagen. Det var den højtærede Ministers Hensigt at lade Skitsen bedømme af kunstkyndige Mænd og — saaledes har jeg forstaaet ham — at lade sin endelige Tilslutning være afhængig af dette Skøn. Hvis nu denne Bevilling vedtages uden noget som helst Forbehold og uden nogen som helst Betingelse, bliver Billedet udført, ganske som Professor Oscar Matthiesen ønsker det, og jeg kan ikke se, at der bliver nogen som helst Garanti for, at Billedet i dekorativ Henseende gaar ind i den hele Ramme, eller at nogen af dem, som ellers skulde føre Tilsyn i denne Sag, faar nogen virkelig Indfyldelse derpaa. Som sagt, jeg kan ikke være med til at give Bevillingen paa denne betingelsesløse Maade, og uden at der bliver Lejlighed for kunstnerisk Sagkundskab til at fælde noget som helst Skøn i Sagen, derfor har jeg ikke kunnet være med til at stille Forslaget.

Sandbæk: Det er ikke om det store Billede, jeg vil udtale mig. Jeg vil derimod rette nogle Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Fra Statistisk Departement har jeg faaet Meddelelse om, at Beregningsarbejdet angaaende den halve Million, som skulde være udbetalt til Kommunerne den 1. Juli, nu er fuldført, og selvfølgelig er det tilstillet den højtærede Minister. Jeg kunde derfor have Lyst til at spørge, om Beløbet nu er udbetalt. Hvis ikke, vil jeg spørge den højtærede Minister, om det kan ventes at blive udbetalt inden 1. April.

Det vil ikke være for tidligt, at Kommunerne faar et Tilskud, der var lovet dem den 1. Juli. Jeg vil dernæst spørge, om Rigsdagen tør vente i en nær Fremtid at faa forelagt det Beregningsarbejde, der er foretaget i Statistisk Departement; det er nemlig lovet det paagældende Udvalg, at det skulde komme. Endelig vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han agter i en nogenlunde nær Fremtid at fremsætte Forslag om et yderligere Dyrtidstillæg, som skal knyttes til den sidst vedtagne Dyrtidslov.

Moltesen: Det er om det store Billede, jeg vil tale. Nu har Indenrigsministeren bestemt, at Udsmykningen af Kongens og Højesterets Repræsentationslokaler skal under offentlig og kunstforstandig Kontrol,

og det er utvivlsomt fortræffeligt, men samtidig skal Rigsdagen, efter hvad jeg hører det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fortælle, paa eget Ansvar, idet Indenrigsministeren ikke har villet være medansvarlig derfor, give en Bevilling paa 40,000 Kr. til Udsmykning af Rigsdagens Fællessal uden nogen kunstforstandig eller nogen offentlig Kontrol. Rigsdagen har mange udmærkede Egenskaber, og der er taget mange Hensyn ved dens Valg, men jeg tør nok paastaa, at ingen herinde vil hævde, at det er kunstforstandige Hensyn, der bliver taget, naar vi bliver sat ind i Tinget. (*Poul Christensen:* Absolut! Man skal ikke lade sig dupere!) Maaske for Deres Vedkommende, men det er i alt Fald ikke det almindelige. Dette kunstforstandige Hensyn ønsker altsaa Kongen og Højesteret skal tages med Hensyn til deres Lokaler. Derimod ønsker Rigsdagen det ikke, den ønsker heller ikke nogen offentlig Kontrol. Der er givet Rigsdagens Medlemmer Lejlighed til i Kunstnerens Atelier at se hans Skitser. Det er imidlertid en farlig Ting, for naar man kommer i en Kunstners Atelier og i hans eget Hjem, betages man af den behagelige Stemning, som det vækker at være sammen med den elskværdige Kunstner, og man kommer ikke til at staa som uvildigt Vidne overfor Skitsen eller Billedet. Det kan kun den store Offentlighed have Evne til at bedømme og i Særdeleshed, naar den lader sig retlede af dem, der forstaaer sig paa Kunst; thi Kunst er nemlig ogsaa noget, som ikke alle forstaaer sig paa, og man har godt af, naar man ikke forstaaer sig paa en Sag, her som i alle andre Sager, at tage Hensyn til de sagkyndige. Rigsdagen er jo ellers ikke bange for i de Spørgsmaal, hvor den ikke er sagkyndig, at erkende det og bede om at faa et sagkyndigt Skøn og saa bagefter tage politisk Stilling dertil. Det, ikke at ville lade sig dupere, som det ærede Medlem fra Sorø (*Poul Christensen*) sagde, er naturligvis meget rigtigt, men det er Taabelighed ikke at kunne bøje sig for dem, der forstaaer sig bedre paa en Ting end en selv.

Nu staaer vi altsaa i Begreb med her i Tinget at vedtage at lade os male paa Statens Bekostning. Hidtil har det været Velyndere eller ogsaa en selv, der har maattes bekoste saadanne Billeder, Alfred Hage bekostede Konstantin Hansens monumentale Billede af den virkelig grundlovgivende Forsamling, og private Mænd har bekostet Grundlovsudvalgets og Grundlovsministeriets Forevigelse. Jeg synes i og